

សេចក្តីរំលឹកដាស់តឿន

អ្នកភិរម្យភាសាអ្វី	លើកដៃទាំងគូប្រណម្យផ្ទង់
បង្គំព្រះពុទ្ធគ្រប់ព្រះអង្គ	ព្រះធម៌ព្រះសង្ឃប្រសើរសាយ។
ព្រះគុណគ្រូអុបជ្ឈាយាចារ្យ	មាតាបិតាបង្កើតកាយ
បង្កើតប្រាជ្ញាផ្លាវែងឆ្ងាយ	ខ្ញុំសូមអធិប្បាយចែកពាក្យជូន។
ព្រះពុទ្ធសករាជព្រះសាសនា	អតីតន្តាកន្លងជូន
ពីរពាន់បួនរយចិតសីបបួន	ជូនខែនិងថ្ងៃគ្មានកន្លង ។
ដើមឆ្នាំមែកក្នុងត្រីស័ក	ពិសាខភ្លៀងធ្លាក់កាត់ទឹកម្តង
មួយរោចថ្ងៃសៅរ៍កើតសៅហ្មង	លីពាក្យអ្នកផងទាស់ទែងគ្នា ។
មិនបានកាប់ចាក់ដល់បាក់បែក	ថ្ងៃនេះដដែលថ្ងៃស្អែកជា
ចាក់ដោតរាលពេលពេលពណ៌នា	និន្ទាជៀលគ្នះចាស់បុរាណ ។
ពួកចាស់ជៀលគ្នះអ្នកប្រាជ្ញថ្មី	រឿងធម៌បាលីស្តីប្រមាណ
ប្រមាថទៅមកមិនឈប់ខាន	ហាមប្រាមមិនបានមិនបាត់មាត់។
ព្រះធម៌ព្រះពុទ្ធតែមួយអង្គ	លោកសង្ឃបួសរៀនមានដោយវត្ត
សង្ឃខ្លះចេះស្ទើរមិនចាំស្អាត់	ភ្លើងសូត្រភ្លាត់មិនត្រូវខ្យល់។
គេចាប់ថាខុសប្រកាន់ខឹង	មិនដឹងថាខ្លួនរៀនមិនដល់
មិនដែលសួរគេព្រោះមិនឆ្ងល់	សំគាល់ថាខ្លួនត្រូវមិនខុស។
អ្នកប្រាជ្ញលោកសូត្រចំបាលី	ថាគេធម៌ថ្មីស្តីបន្តុះ
បន្ទោសទៅមកឆ្លើយឆ្លងឈ្លោះ	មិនព្រមចំណុះខុសចំណាំ ។

ចំណែកចំណេះចេះរាល់ខ្លួន

មហាវគ្គចុល្លវគ្គអាទិកម្ម

ផ្តាំអោយតែកាន់សិក្ខាបទ

ព្រះពុទ្ធរូបរាល់វិហារ

នមស្ការបង្គំធម៌បីបទ

មិនដឹងប្រាកដរតនត្រៃ

អ្នកប្រាជ្ញលោកសូត្រចំបាលី

អ្នកខ្លៅមិនស្តាប់តាមពុទ្ធជីកា

ធម៌សម្តុទ្ធសូត្រលាន់ៗ

ជឿជាក់ថាចេះចប់ប៉ុណ្ណឹង

ចេះហើយមិនដឹងថាខ្លួនខុស

បាលីច្រលំពាក្យនិស្រាយ

គេថាសូត្រធម៌មិនចេះប្រែ

បើចេះប្រែផងបានចំណេញ

ចចេសទទឹងរឹងជជែក

ម្តៅៗសត្រូវនឹងធម៌ព្រះ

មានកាលត្រលប់ជាគម្ពីរ

ពីព្រោះមិនស្តាប់ប្រាជ្ញប្រដៅ

ប្រសិនបើអោនខ្លួនខ្លួនខ្លាច

ធម៌អាចិអ្នកណានឹងចេះចប់

បារាជិកបួនវិន័យប្រាំ

ព្រះអង្គគ្មានផ្តាំអោយឈ្លោះគ្នា។

អ្នកបួសរាល់វគ្គត្រូវសាមគ្គា

វន្ទាគោរពរាល់យប់ថ្ងៃ។

សូត្រហាបមាត់នឿយជើងដៃ

មិនចេះសង្ស័យសូរអ្នកណា។

ប្រែចេញសេចក្តីអោយពិស្តារ

គេថាខ្លួនខុសប្រកាន់ខឹង ។

ព្រះពុទ្ធរយពាន់ខ្លះមិនដឹង

មិនប្រឹងរៀនប្រែបកបរិយាយ។

មិនព្រមចំណុះអ្នកប្រាជ្ញប្រាយ

នឹកស្តាយបែបចាស់មិនផ្លាស់ចេញ។

បានបុណ្យខ្លះដែរតែមិនពេញ

ខ្លួនវិតទន្ទេញតែបែបចាស់។

ប្រកឹងប្រកែកប្រកួតម្នះ

ជាតិក្រោយក្រលាស់ជាល្ងង់ខ្លៅ។

មម៉េងមម៉ង់ឆ្គួតម្នេរម៉ៅ

ហ្នឹងហៅចេះហើយមិនប្រសប់។

អ្នកប្រាជ្ញកាលណាលោកនឹងស្តាប់

កុំកាន់ទំលាប់ទំលោយខ្លួន។

ទំលាក់អោយទាបសុភាពវ័យ

ព្រះសូត្រវិន័យធំជាងក្បួន

ព្រះអភិធម្មជាមាំបួន

នេះហើយប្រធានគួររៀនទៀត។

ពាក្យពីបុរាណជាពាក្យងាយ

ពាក្យក្បួនទូលាយស្រណុកជ្រៀត

អែពាក្យគម្ពីរទីចង្អៀត

គួរឆ្លៀតជ្រើសរកយកអោយបាន។

អោយបែកគំនិតគិតច្រើនផ្លូវ

មួយខុសមួយត្រូវជាពីរស្ថាន

គេប្រាប់ថាខុសគួរឈប់ខាន

ឃើញត្រូវប៉ុន្មានប្រមូលយក។

ព្រះអាស្នៈព្រះអង្គទ្រង់ទេសនា

អ្នកប្រាជ្ញចែងចារចងទុកមក

ព្រះសូត្រវិន័យលោកលែលក

ប្រែសព្វសៀតសិកច្រើនប្រការ

ពាក្យពិតប្រាកដបទបាលី

ប្រែចេញសេចក្តីឃើញពិស្តារ

គួរស្តាប់អោយស្តែងសិនកុំថា

កុំអាងតំកតំរាប់ចាស់។

តំរាយបុរាណយូរអង្វែង

មិនលែងច្រលំមានលើសខ្លះ

អ្នកប្រាជ្ញជំនុំឃើញខុសណាស់

ចោលខ្លះទុកខ្លះដោយពិស្តារ។

យ៉ាងធម៌«តិរោក»ពីបុរាណ

មិនដឹងជាបានពីគ្រូណា

សូត្រលាយចំរុះខុសអក្ខរ

មិនបានជាការប្រយោជន៍អ្វី។

អ្នកប្រាជ្ញឃើញខុសច្រើនអន្លើ

រុះរើរៀបចំផ្សំបាលី

អ្នកខ្លៅហៅធម៌តិរោកថ្មី

សម្តីបែបឡកចំអកខឹង។

សង្ខេបរឿងសូត្រធម៌ត្រូវខុស

កូនចៅប្រុសៗគួរខំប្រឹង

ប្របរកអ្នកប្រាជ្ញប្រិតអោយដឹង

សំលឹងអក្ខរអោយប្រាកដ។

ប្រការមួយទៀតចាស់ជាន់មុន

ធ្វើបុណ្យអភិសេកបែកច្រើនបទ

ច្រើនបែបរាប់អានគ្មានកំណត់

សន្មតថាធ្វើតាមបុរាណ។

អាចារ្យមួយប៉ែកអភិសេកខ្ជិល	បង្វិលពពិលរំពេចបាន
អាចារ្យមួយថាធ្វើតាមបាន	លំអានគម្ពីរបឋមត្រាស់។
ទេសទសជាតកចប់អភិសេក	ព្រឹកស្អែករៀបចំមធ្មបាយាស
មានមារលើកពលច្បាំងដេរដាស	ធ្វើច្រាសគ្រលប់ក្រោយជាមុន។
បើធ្វើអោយត្រូវតាមសាស្ត្រា	នាងនាថសុជាតាគេមានគុណ
ថ្វាយមធ្មបាយាសព្រះមានបុណ្យ	និមន្តទៅផ្សងបីដងត្រាស់។
ទេវតាផ្ទើលចុះពេញផែនដី	គ្រប់ទិសប្រាំបីមីរដេរដាស
កក្រើកញាប់ញ័រទាំងអាកាស	អរណាស់ថ្វាយសព្វសាធុការ។
ហេតុនេះអ្នកចេះចាំនិទាន	ធ្វើរោងធ្វើរានថ្វាយទេវតា
អ្នកប្រាជ្ញចេះថ្មីស្រដីថា	អាចារ្យនាំធ្វើខាតប្រយោជន៍។
អាកាសទេវតានៅស្ថានខ្ពស់	គេខ្ពើមជាមនុស្សក្លិនអសោច
អុស្សាហ៍ដាក់នំអោយហិចហោច	ចំណេញស្រមោចចោមរោមស៊ី
អាចារ្យមួយទៀតចេះរៀបចំ	ប្រណម្យសំពះក្រុងពាលី
ព្រះអិសូរព្រះនារាយណ៍មានវិទ្ធី	ពេញទីចោលត្រៃសរណគមន៍។
ចំណីចំណែកចែកដាក់ពៃ	ចំណេញបានផ្លែវាស៊ីនំ
នាងហ៊ឹងធរណីថាជាធំ	សូមសុំទឹកដីសាងកុសល។
អាចារ្យជាន់ចាស់ដោះសង្ស័យ	ថារតនត្រៃគេតំកល់
តំកើងលើកឡើងជាដើមផល	ប្តឹងដល់ទេវតាជាសាក្សី។
សង្វារិករលើកគុណ	ធ្វើបុណ្យអភិសេកព្រះពុទ្ធថ្មី
បូជាភ្នំផ្កាស្លាបារី	គ្រប់ទិសប្រាំបីសឹងអោយមាន។

អភិសេកព្រះពុទ្ធតាំងកសាង

តំណាងព្រះពុទ្ធដ៏ទ្រង់ញាណ

រំលឹកទេវតាជាប្រធាន

ប្រាថ្នានិព្វានស្ថានផុតទុក្ខ ។

ថាបើទេវតាខ្លឹមចំណី

ស្អប់ស្លាបារីមិនចងជក់

បិសាចភ្លើងមិនលែងភ្នក់

អារក្ខទេវតាមិនលែងសោយ។

នំនែកចំណីផ្អែកស្អប់ស្អល់

សេសសល់បានប្រេតគ្នាស៊ីក្រោយ

ស៊ីគ្រាន់រូចរស់ព្រោះគេអោយ

បានដោយមគ្គផលកុសលជា។ ។

លោកសូត្រតិរោកតែរាល់ព្រឹក

យំកិញ្ចិច្ច័យទឹកថែមយថា

បញ្ជូនអានិសង្សដល់ដូនតា

ប្រាថ្នាដូចម្តេចក៏សឹងបាន។

ក្រែងដូនតាណាទៅជាប្រេត

រឺមួយអណ្តែតជាតិរិទ្ធាន

លើសខ្លះប៉ុណ្ណោះខុសប៉ុន្មាន

រាប់អានទេវតាប្រាថ្នាសុខ។

ថាបើទេវតាមិនព្រមសោយ

កុំអោយខុសចុះនរក

នរកើតកាន់ផុតក្នុងភក់

រឺវែកក្នុងវាលវដ្តសង្សារ។

មិនដាច់សង្ស័យដូចអរហត្ត

លោកកាត់កាមគុណនិងតណ្ហា

ត្រង់ភ្លឹងមិនងាកពីងទេវតា

ប្រាថ្នានិព្វានគ្មានត្រលប់ ។

ឃើញឆ្លងមិនផុតភពទាំងបី

ធម៌អាចិបាលីចេះមិនចប់

មិនចោលសីល៥កម្មបទ១០

រាវៀបអោយសព្វកុំអោយសល់

សម្បត្តិសុគតិសុខកើតពីទាន

ឈោងយកនិព្វានឈានមិនដល់

មិនដើរហួសសោតាមគ្គផល

តម្កល់និព្វានទុកដោយឡែក ។

នេះចប់ចំលើយអ្នកប្រាជ្ញចាស់

ប្រាជ្ញថ្មីចង់ឈ្នះប្រឹងប្រកែក

ប្រាកដនិព្វានជាស្ថានអែក

ចំណែកសោតាក្នុងតែបាន។

ជ្រះថ្លាធ្វើបុណ្យក៏ធ្វើចុះ	ទានណាខាតខុសត្រូវអោយខាន
អារក្ខអារក្ខកុំរាប់អាន	ជាស្ថានទាបថោករកធ្វើអ្វី ។
សង្ខេបរឿងសូត្រធម៌ត្រូវខុស	កូនចៅស្តាប់ចុះទាំងប្រុសស្រី
អ្នកប្រាជ្ញពួកចាស់និងពួកថ្មី	គប្បីចូលចិត្តជឿពួកណា។
បើរឿងសូត្រធម៌អាចិបាលី	គួរចូលប្រាជ្ញថ្មីខំសិក្សា
ប្រយោគប្រធានមានមាត្រា	រាជការបានដីប្រឡងជាប់ ។
ប្រាជ្ញចាស់ជាន់មុនធ្វើបុណ្យទាន	ធ្វើរានទេវតាដោយសារឆ្កាប់
អ្នកនោតល្ងង់ខ្លៅគ្នាខ្លាចងាប់	អាចារ្យបង្អប់គ្នាធ្វើទៅ ។
បើបែរជាខានមិនបានសុខ	មិនបានធ្លាក់ចុះនរកជ្រៅ
បើធ្វើទេវតាមិនជ្រកនៅ	ស្ថានគេសន្លៅសន្លឹងហោះ ។
ហេតុនេះគួរគិតគូររំពឹង	ជញ្ជីងកុំអោយសល់ចន្លោះ
ចាស់មុនមានគុណរាប់មិនអស់	មិនអោយចោលសោះក៏មិនបាន។
គួរគិតអោយសព្វគ្រប់អន្លើ	គួរធ្វើវិគួរបង្អង់ខាន
បើធ្វើមិនខាតបង់ប៉ុន្មាន	បើខានក៏គ្មានទោសទាស់អ្វី។
ប៉ុន្តែមិនបាត់ពាក្យចាក់ដោត	ដ្បិតមនុស្សច្រើននោតទាំងប្រុសស្រី
ពោលថាធ្វើបុណ្យតាមប្រាជ្ញថ្មី	អាយុថយខ្លីជាងដូនតា ។
ពាក្យនេះសង្ខេបស្ទើរមួយប៉ែក	មានឈ្មោះប្រកែកច្រើនប្រការ
មិនចាំប្រាកដគម្ពីរណា	ពោលថាទឹកដីនេះគ្មានគុណ ។
អ្នកប្រាជ្ញនាំអោយអ្នកខ្លៅឆ្ងល់	សាយសុសសូរដល់ពួកអ្នកមុន
អ្នកមួយអារក្ខរង់ចែកពុន	មិនទាន់ចូលស៊ិនសឹបម្ខាងៗ។

អ្នកក្រោយបណ្តោយសូរអ្នកមុន
សំគាល់គោលអ្វីជាតីតតាង
រុកម្លាងថាអាងនគរកាយ
ធាតុទឹកតូន អង្គអក្ខរ
ធាតុទឹករំលឹកពីសេម្តំ
ធាតុដី កេសា មសំ សព្វ
អ្នកចេះបិដកឆ្លើយបិដង
ហៅធម៌អាចនោមក៏ល្ហើមណ្ហា
អ្នកមួយថាភារនាកុំឈប់
អសារអិតការស្លាប់ជាខ្មោច
គួរគិតកុំស្តាយកុំស្រណោះ
អនិច្ចំមិនទៀងល្បឿងសង្វារ
សរសៃសាច់ស្បែកសង្កេតគ្រប់
របស់ខាងក្នុងទាំងប៉ុន្មាន
ទឹកដីខាងក្រៅក៏មានគុណ
កើតសព្វរូបកាយអធិប្បាយកាត់
គម្ពីរត្រៃវេទដើមសាសនា
ព្រះពុទ្ធចេញសាងអាងទឹកដី
ភទ្ទកប្បនេះមានព្រះពុទ្ធផ
សំដែងថាចុះនរកមួយកប្ប

ថាដីមានគុណប៉ុន្មានយ៉ាង
មានរាងឃើញក្នុងគម្ពីរណា។
បរមគ្គអធិប្បាយក្នុងសាស្ត្រា
ជាគុណមាតាពីរដណ្តប់។
រកំ យកនំ រហូតចប់
បញ្ចប់ បិក្ខុំ គុណបិកា ។
ថានោះជាកងពួកកេសា
អ្នកណារំលឹកគ្មានប្រយោជន៍។
ជាទីអសុភជ្ជវិសោច
គេដុតឆេះខ្លោចគ្មានខ្លឹមសារ។
រូបរាងទាំងអស់ជាអនិច្ចា
សង្ឃឹមរូបនេះមិនបាន។
ជាសាកអសុភកម្មដ្ឋាន
មុខជាមិនខានរលាយបាត់ ។
ព្រោះដីកើតមុនទើបកើតសត្វ
លើកឡាត់លះឃ្លាអោយយ៉ាងខ្លី។
ត្រៃយុតត្រៃតាគ្រប់ជាបី
សន្សំបារមីក្នុងភទ្ទកប្ប។
បានរៀនចេះចាំជាសណ្តាប់
លោកប្រាប់ថាជេរព្រោះទឹកដី។

អ្នកម្ខាងថាអាងរៀនសាស្ត្រា
ព្រះពុទ្ធទតគ្រប់ភពទាំងបី
កេសាអក្ខរាទាំង៥គូ
យើងចេះដឹងដែរតែមិនហ៊ាន
ពាក្យនេះអ្នកខ្លៅកើតសង្ស័យ
មិនទាន់ដាច់ស្រេចទៅខាងណា
ម្យ៉ាងទៀតប្រាជ្ញដ៏ស្តីដៀលគួរ
ដ្បិតព្រះមិនឆាន់នៅពេញបាន
របៀបរាប់បាតមានកន្លែង
បាយដាក់បង្កើតតើអោយអ្នកណា
ព្រះពុទ្ធមិនឆាន់មិនចេះស្តី
តម្លឹងចង្ហាន់លើកតំកល់
សមណៈបូសរៀនមានសីលដប់
បញ្ជូនមគ្គផលដល់អូរម៉ែ
អ្នកគំនិតគិតតែកាញ់
ទុកស៊ីមាត់អែងអោយឆ្ងាញ់ពិសា
អ្នកម្ខាងថាអាងដាក់អោយប្រេត
គ្នាស៊ីខ្ទុះឈាមក្លិនអសោច
ប្រេតត្រូវជាញាតិធម៌ពិរោក
បានស៊ីដោយសារដារម្តងៗ

ប្រែអស់គាថាបទបាលី
ត្រង់គុណទឹកដីមិនឃើញមាន។
មិនគួរហើយកមកសន្និដ្ឋាន
ដូចពោលបំពានហួសពុទ្ធដីកា។
សព្វថ្ងៃនៅក្នុងអុបេក្ខា
មិនឃើញពិស្តារស្តាប់មិនបាន ។
ចង្ហាន់ថ្វាយព្រះថាអោយខាន
របស់ប៉ុន្មានបានអាចារ្យ។
១ឈេង២ឈោងហៅបាយដារ
អសារអិតការអិតប្រយោជន៍។
យើងអាងបាលីអុទ្ធិសដល់
សេសសល់ប្រគេននេនសាមណេរ
ប្រសប់ប្រសើរគ្រាន់បើដែរ
បង្វែរអុទ្ធិសតាមប្រាថ្នា។
ចូលបទកំណាញ់ក្រៅតំរា
ខ្លាចបានអាចារ្យស៊ីខាតទុន។
ដោយហេតុគ្នាឃ្លានគ្នាហ៊ានហោច
បិចបោចចែកទានគ្នាស៊ីផង។
គ្នាបានងើបមកព្រោះគេផ្សង
បានដូចបំណងបំណាច់នឹក។

ចង្កាន់ថ្ងាយព្រះត្រូវបូជា
ព្រះពុទ្ធមានគុណមុនលោកភិក្ខុ
ម្យ៉ាងទៀតប្រាជ្ញដ៏ស្រដៀង
ជីកដីលៀនភ្នែកកែត្រុន
នាំគ្នាអុជធ្នូបហែទក្សិណ
ហើយមានចេះធម៌បំបូសដី
អ្នកមួយថាពូនភ្នំខ្សាច់ស្អាង
ព្រះសារីរិកធាតុយើងមិនភ្លេច
បើធ្វើដោយវាលកណ្តាលថ្ងៃ
បើដើមពោធិ៍ពិតវិចបានផល
ពូនភ្នំតំកើងពោធិព្រឹក្ស
ច្រក្តារ៤ផ្ទាំងបង្ហាងផ្ទប់
បើចេះរំលឹកបានបុណ្យណាស់
ប្រាជ្ញចាស់ក៏ចេះប្រែបាលី
ចាស់ម្យ៉ាងចាស់ពិតគំនិតពាល
ចាស់ម្យ៉ាងជីកស្រាស្រវឹង
ចាស់ជាន់ពីមុនច្រើនខ្លាចច្បាប់
បុរីនគរធ្លាប់រាប់អាន
ច្រើនជឿតំរាប់កូនលោកិយ
សំលាប់ជ្រូកមានស៊ីហ៊ីហា

អាចារ្យវន្ទាសូត្ររំលឹក
បាយទឹកជាទានមានមគ្គផល។
ថាពូនភ្នំខ្សាច់មិនបានបុណ្យ
ដឹងបានជាគុណប្រយោជន៍អ្វី ។
អាចារ្យនោះឆ្លិនខាងបាលី
មិនដឹងជាដីឆ្លើយថាម្តេច។
តំណាងចេតិយព្រះសរពេជ្រ
ដ្បិតបុណ្យយើងតិចទៅមិនដល់។
គង់ជាប់និស្ស័យបានកុសល
តំកល់ដើមពោធិ៍យកជាម្លប់។
រលឹកដល់អង្គព្រះចមភព
កុំអោយកំពប់ហៀរហូរដី ។
ជឿចុះប្រាជ្ញចាស់កុំជឿថ្មី
បរលោកលោកិយក៏ចាស់ដឹង ។
ចាក់ដោតពេលវាលនាំក្មេងខឹង
ចាស់ហ្នឹងហៅក្មេងក៏សឹងបាន។
ធ្វើតាមតំរាប់ចាស់បុរាណ
តែខានខ្លាចខុសកូនតំរា។
មានកូនប្រុសស្រីត្រូវរៀបការ
ជីកស្រាលៀនភ្នែកកែកណ្តោះ

បណ្តោយអោយយកគ្នាទទេ

នាំកូនសែនខ្មោចអសោចឈ្មោះ

រៀបកិច្ចមង្គលមានច្រើនយ៉ាង

បើតាមតំរាយព្រះសូត្រថា

បុត្តទារស្សៈ សង្កហោ

សង្គ្រោះកូនផងទៅក្នុងភក់

បើធ្វើមង្គលអោយរួចបាប

មង្គលយ៉ាងល្អបរិសុទ្ធសូន្យ

ជ្រកមាន់កុំបាច់សំលាប់

ផ្សំកូនប្រុសស្រីតាមមេបា

ប្រុសស្រីអង្គុយកាន់ពពិល

ធ្វើកិច្ចមង្គលក្នុងជំនុំ

ចាស់ៗធ្វើច្រើនធ្វើក្នុងឆោត

យើងធ្វើយាងតិចត្រលេចខ្លី

ហៅកូនសង្គ្រោះម្តាយអូរពុក

អាពុកសង្គ្រោះគ្មានវេរា

មិនគួរបង្គាប់អោយកោរជុក

អាចារ្យតែងក្សានអោយអំពល់

អ្នកខ្ជិលគេជឿសីលមាំមួន

គេថាមិនរស់ពីព្រោះធ្លាប់

មេបាធ្វើគេក្រែងមិនរស់

ពីព្រោះមានប្តីមិនរៀបការ។

ពួកចាស់ច្រើនអាងក្សានតំរា

មេបានាំកូនចុះនរក ។

ហីនោ គាមោ ធម៌អ្នកស្រុក

ហ្នឹងហៅអាពុកពន្លឺចកូន។

រួចពៀរដរាបអស់តាដូន

ប្រមូលបងប្អូនស៊ីម្ហូស្លា។

តែសាកមានស្រាប់ទិញពីផ្សារ

អាចារ្យប្រមូលអស់ចាស់ទុំ។

បង្វិលប្រាំបួនដណ្តប់ជុំ

ផ្សំផ្គុំកូនប្រុសនិងកូនស្រី ។

ចង់អោយគេកោតនាលោកីយ

បានប្តីប្រពន្ធដូចៗគ្នា ។

រួចទោសរួចទុក្ខអស់មឹងមា

អាវាហ៍វិវាហមង្គល។

ហេតុម្តាយអាពុកនាំរស់

ពន្យល់អ្នកល្ងង់អោយបងទ្រព្យ។

ពាក្យក្សានតំរាគេមិនរាប់

មិនងាប់ពីព្រោះមិនធ្វើធ្មេញ ។

យ៉ាងដូចចិនយូននៅដាក់ផ្សារ	ស្រុកស្រែចំការក្រុងភ្នំពេញ
កើតឡើងដុះសក់មិនកោរវិញ	វេលាដូរទិញអង្កុយលក់ ។
ប៉ុន្តែជាតិចិនល្អាកស៊ីសាច់	តមជាចមិនដែលស៊ីប្រហាក់
ខ្មែរៗប្រហែលខ្លះម្តេសជ្រក់	ទូលស្រូវកន្ទក់ទៅដូរចិន ។
ហេតុតែជាខ្មែរសម្បុរខ្មៅ	គំនិតគិតនៅមិនសូវឆ្អិន
រកស៊ីមិនឆ្អែតជឿចៃសិន	អាចឹកវាកិនទារទាល់បាន ។
១កើតអស្សុជសំលាប់មាន់	ចំអិនគ្រប់គ្រាន់ដួសដាក់បាន
រៀបសែនព្រះភូមិតាមបុរាណ	ថាខានខុសក្បួនប្រពៃណី ។
ហ្នឹងហៅចាស់ឆោតនាំក្មេងព្រើល	ហែកមាត់មាន់មើលចង្កាពីរ
អាដេងព្រះភូមិមានឈ្មោះលញី	ថាសែនរកស៊ីបានផលស្រូវ។
មានជូនជូនតាទៅស្រុកប្រេត	បណ្តែតសំបានច្រានសំពៅ
សំពះអារក្ខដូរខាងអូរ	ខាងម៉ែក៏ត្រូវមិនសូវខុស។
ថ្វាយចេកថ្វាយស្រាជារង្វាន់	ខ្មោចចូលជិះជាន់រូបស្រីប្រុស
កូនចៅអើយជឿពុទ្ធដីកាចុះ	រូបស្លាប់ពីព្រោះតែផលកម្ម ។
រូបសុខដោយសារតែផលបុណ្យ	កាលជាតិពីមុនខ្ជាប់សីល៥
ជាតិនេះអាយុអង្វែងឆ្នាំ	កូនចៅអ្នកចាំជឿអោយជាក់ ។
អោយពិចារណាចិត្តអែង	ស្តាប់ធម៌ម្តងៗគួរអោយភ្ញាក់
កុំផ្លើររូបកាយនឹងអារក្ខ	ក្រែងធ្លាក់ទៅក្នុងចតុកបាយ។
បើចង់អាយុវែងយឺនយូរ	គោរពគុណត្រូវអាពុកម្តាយ
បើចង់រកស៊ីសុខសប្បាយ	ធ្វើកាយនឹងគុណរតនត្រៃ ។

នមស្ការបង្គំពេលល្ងាចព្រឹក

ភារនារលឹករាល់យប់ថ្ងៃ

កុំថាធម៌ណាថោកណាថ្លៃ

សង្ស័យត្រូវសូររាជបណ្ឌិត ។

កុំអោយមន្ទិលធម៌ថ្មីចាស់

មួយធម៌ក្រដាសមួយធម៌ស្លឹករឹត

រាជការជំនុំមគ្គីនិត

វិះគិតតំកើងព្រះសាសនា។

តំកល់សីលប្រាំសីលប្រាំបី

អោយមនុស្សប្រុសស្រីរូមរក្សា

ផ្ទាត់ផ្ទៀងខ្លាចល្អៀងព្រះពុទ្ធដីកា

ពិនិត្យអក្ខរាយកត្រឹមត្រូវ។

ជំនុំបោះពុម្ពដាក់ក្រដាស

ជាការរហ័សធ្វើសៀវភៅ

អោយមានសូត្ររៀនច្រើនតទៅ

ទុកនៅជាកេរ្តិ៍អង្វែងឆ្ងាយ ។

សព្វថ្ងៃអ្នកខ្លៅស្អប់អ្នកប្រាជ្ញ

ពោលខ្លាំងគិតខ្លាចលឺសុសសាយ

ថាធម៌សៀវភៅធម៌ក្លែងក្លាយ

អធិប្បាយខ្សឹបខ្សែតែគ្នាអែង។

អោយសៀមពីថ្ងៃនេះតទៅ

អែងធម៌សៀវភៅផែនដីតែង

មិនមានអ្នកប្រាជ្ញណាហ៊ានក្លែង

ខ្លាចក្រែងរាជការចាប់ដាក់គុក។

គម្ពីរស្លឹករឹតជាគំរូ

តំកល់ក្នុងទូចាក់សោទុក

គម្ពីរសៀវភៅប្រើគ្រប់មុខ

ទំនុកបំរុងក្នុងសាសនា។

ចាស់ៗជាន់មុនមានគំនិត

គម្ពីរស្លឹករឹតជួលគេចារ

ពុំនោះដាវគេដោយជ្រះថ្លា

ច្រើនមានប្រាជ្ញាគិតអ្នកចេះ ។

សង្ខេបបទបែបរឿងប្រដៅ

ទូន្មានអ្នកខ្លៅឈប់ទុកស្ទេះ

សុំកើតអ្នកប្រាជ្ញមានតំរិះ

កុំតិះដៀលគ្នាចាស់ជាន់មុន ។

កុំថាចាស់ល្ងិតល្ងង់ល្ងីល្ងី

ក្រែងពារទៅលើអ្នកមានគុណ

កុំពោលថាចាស់ថយថោកធុន

ក្រែងស៊ិនទៅលើគ្រូអាត្មា។

ដ្បិតសិស្សនិងគ្រូមិនអ្នកក្រៅ

ជាក្មួយជាចៅជាជីតា

ជាសាច់ខាងមាតាវីបិតា

ជាកម្មវាចាខ្លះជាបង ។

ខ្លះត្រូវជាធំខ្លះត្រូវជាមា

ជាគ្រូអុបជ្ឈាយ័បំបូសផង

ប្រដៅសព្វថ្ងៃវាយម្តងៗ

ព្រោះលោកបំណងចង់អោយចេះ

ដល់ខ្លួនរៀនចាំជាក់បាលី

ឡើងពាក្យសំដីអាងតំរិះ

តំរូវខាងណោះខុសខាងណោះ

ដៀលតិះថាគ្រូខ្លួនអែងល្ងង់។

លោកគ្រូមិនដឹងប្រឹងតែអរ

ខំផ្ញើអង្ករបារកាវង

ស្ករក្អមស្ករស្រាក់លាក់មិនគង់

ចង់ធ្វើពូជពង្សល្បីកេរ្តិ៍ឈ្មោះ។

ខ្លួនចេះបន្តិចក៏ប៉ិចឡើង

ចេះចឹងចេះសដដែកឈ្មោះ

ចេះកប់ពពកយកកំពស់

បន្តុះបន្តង់គុណទាបទៅ ។

បើចិត្តចង់ធំកុំចេះចឹង

គួរលើកតំកើងគុណទុកនៅ

ទោសនោះធ្លាក់ចុះនរកជ្រៅ

ម្តៅៗអោយបាបពីព្រោះមាត់ ។

ព្រោះមាននិទានពុទ្ធឃោសា

អាងចេះសាស្ត្រាគម្ពីរស្ងាត់

ថាចេះលើសគ្រូៗបំភ្លាត់

បំប្លែងកំចាត់អោយទណ្ឌកម្ម ។

ប្រដូចនិទានតែប៉ុណ្ណោះ

អស់លោកក៏ចេះបានរៀនចាំ

ដូចផ្តើមមួយឃ្លាជាពាក្យផ្តាំ

ដូចមានចំណាំចំណោទជូន ។

ទំនុកបុរាណមានប្រាជ្ញា

ចេះចែងបញ្ហាសាស្ត្រាក្បួន

ទុកអោយអ្នកក្រោយដោះសំនួន

បើគិតអោយមួនគួរមានភ័យ ។

ចំណោទថាសត្វបរោទេ

អង្គុយមែកឈើស៊ីផ្លែជ្រៃ

បុរសខុសជ្រុលគ្មានលក់វៃ

បង់គោក្របីទាំងមេកូន ។

បុរសម្នាក់ទៀតឡើងដើមឈើ
ស៊ីផ្លែតបន្តិចភ្លេចគល់សូន្យ
ចំណោទទីបីចំណែកនេះ
កុំឆ្ងល់និងពាក្យពោលអធិប្បាយ
និយាយដើមគ្រូដោយកំបាំង
បង្ហើលអោយអ្នកដទៃស្តាប់
ស៊ីផ្លែឆ្ងាញ់ផ្អែមតាមទុំខ្លី
មិនយកដីចាក់កប់គុណទល់
ពីមុនកាលកើតមានរូបកាយ
នាំយកទៅទុកអោយនៅវត្ត
ភ្លេចគោក្របីទាំងមេកូន
សាងក្រោយសាងអោយតែខាតទុន
ពិចារណាគួរតែកោតខ្លាច
ប្រឹងប្រៀនប្រដៅច្បាប់ក្រមក្រិក្ស
អនាគតកាលទៅមុខ
កុំស្អប់ចាស់ថ្មីស្តីដោយឡែក
ធ្វើបុណ្យដោយស្មោះកុំរើស្ម័គ្រ
មនោសេដ្ឋីចិត្តប្រសើរ
ប្រាជ្ញថ្មីធ្វើតិចធ្វើតាមចុះ
ប្រាជ្ញចាស់ច្រើនធ្វើតាមបុរាណ

បេះផ្លែខាងលើចែកបងប្អូន
បុរសម្នាក់បានកូនភ្លេចគុណម្តាយ។
គួររិះអោយជិតកុំគិតឆ្ងាយ
ប្រឹងគិតដោះស្រាយប្រាជ្ញាស្រាប់។
មានខ្សឹបមានខ្លាំងពេលបង្គាប់
បង្អន់ដូចកាប់គាស់វិសគល់ ។
វិសលិចក្នុងដីមើលមិនយល់
អំពល់អោយបាបអំពីមាត់ ។
អ្នកម្តាយចិញ្ចឹមបានធំធាត់
រៀនចេះចាំស្នាត់បំភ្លាត់គុណ ។
សាបសូន្យកុសលដែលមានមុន
ពីព្រោះបាបស៊ិនសិយពីចិត្ត ។
ខ្លួនបានជាប្រាជ្ញព្រោះគ្រូប្រឹក
អាណិតដល់គុណធ្ងន់អនេក ។
ចូរចាំចងទុកដល់ស្បែកៗ
មើលចែកចាត់ចិត្តផ្លឹងអោយស្មើ។
បាលីបីថ្នាក់ចាំហើយតើ
ប្រសប់គ្រាន់បើធ្វើបុណ្យបាន ។
កុំថាគេខុសហើយឈប់ខាន
ច្រើនលើសប៉ុន្មានបានដោយបទ។

កុំធ្វើដោយរាប់អានស្រលាញ់

កំណើតមគ្គុផលជឿប្រាកដ

កុំធ្វើប្រកាន់ដោយយល់មុខ

តាំងចិត្តចុះផ្លូវអុបេក្ខា

សូត្រនេះបើចង់អោយឆាប់ដល់

ឃើញគេខុសចិត្តកុំមើលងាយ

អ្នកប្រាជ្ញចេះថ្មីត្រូវដោយឡែក

កាន់យកទាំងពីរជាទីអាង

ពីថ្ងៃនេះទៅនៅអោយនឹង

ពីព្រោះឈ្លោះគ្នារៀងរាល់ស្រុក

មិនឈ្លោះពីរៀងកេរ្តិ៍រៀងកោះ

នេះឈ្លោះពីធម៌ចាស់ធម៌ថ្មី

បើក្តីពីស្រែពីចំការ

នេះក្តីពីធម៌ថ្មីធម៌ចាស់

ចៅក្រមសព្វថ្ងៃអុបាសក

កាត់ក្តីត្រូវច្បាប់អំបាលម៉ាន

អាដងមនុស្សម្នុះរឹងចចេស

តែទុកវានៅវានាំវ

សង្ខេបបែបបទរៀងប្រដៅ

អ្នកចេះសូត្រធម៌មិនស្តាប់ស័ព្ទ

ទុកជាកំណាញ់ហួសកំណត់

សន្មតថាបានច្រើនប្រការ ។

ហៅបុគ្គលិកទានគ្មានផលា

រក្សារូបសុខដល់សូត្រនាយ

សាងមគ្គុផលផលកុំរាយមាយ

កុំពោលនិយាយកាន់ម្ខាងៗ ។

ចំណែកប្រាជ្ញចាស់ត្រូវដោយយ៉ាង

សន្សំខំសាងនឹងបានសុខ ។

ស្ងៀមមាត់អោយឈឹងខ្លាចនរក

បឹងផ្អែកត្រពាំងរាំងប្រេះដី ។

វិទ្យុព្យុរបស់គោក្របី

ក្តៅចិត្តកើតក្តីរកចាញ់ឈ្នះ ។

ចៅក្រមសាលាងាយជំរះ

នោះក្រែងតែព្រះទើបកាត់បាន ។

ចេះខ្លួនចិដកព្រះកម្មដ្ឋាន

អ្នកក្តីមិនខានប្តឹងអុទ្ធរណ៍ ។

បានតែនិរទេសក្រៅនគរ

ជំហរតែរឹងទទឹងច្បាប់ ។

អ្នកល្ងិតល្ងង់ខ្លៅគួរតែស្តាប់

គួរគ្រាប់អ្នកប្រាជ្ញចេះបាលី ។

ធ្វើបុណ្យធ្វើទានកុំចោលចាស់
សូត្ររៀនតាមបែបអ្នកប្រាជ្ញថ្មី
ធម៌អាថ៌កំបាំងកុំច្រឡោត
រួមចិត្តសះសាបានសុខសាន្ត
កុំអោយរៀបរយរឹតរងកម្ម
វស្សន្តរដូវត្រូវមនុស្សថា
មនុស្សភូតកុហកឆក់ឆរចោក
ក្រលុយក្រកាក់ខ្វះប្រាក់ចាយ
ភិរម្យខ្ញុំបាទដើមឈ្មោះអ្វី
អាពុកឈ្មោះ អ៊ឹក មានសក្តិងារ
ក្នុងខេត្តភ្នំពេញ ឃុំកំបូល
ជីតាខាងម្តាយឈ្មោះពញាម៉ុក
អ្នកម្តាយអាពុកបងប្អូនជិត
ដូនតាផ្សំផ្គុំជាតំណ
ពូជខាងអាពុកមានប្រាជ្ញា
ត្រកូលខាងម្តាយប្រាជ្ញាឆ្លាត
ខ្ញុំលីមនុស្សឈ្មោះពីធម៌អាថ៌
ខ្ញុំចាប់អធិប្បាយពុំសាយសព្វ

ចោលចេញទុកខ្លះក្បួនលោកិយ
កុំបីភ្លេចគុណចាស់បុរាណ ។
ពាក្យពោលចាក់ដោតអោយឈប់ខាន
នឹងអោយរុងរឿងរីកសាសនា។
រាំងរឹងរាល់ឆ្នាំ៥វស្សា
វិជ្ជុលទេវតាក្តៅក្រហាយ ។
ឆ្នាំនេះស្រូវថោករាស្ត្រអត់បាយ
មហាជនទាំងឡាយកើតវេទនា ។
ពូជពង្សអំបូរខ្មែរអ្នកជា
ចៅពញាធម្មធារមេស្រុក ។
ពូជពង្សត្រកូលម្ចាស់អង្គប៉ុក
គាត់ធ្វើមេស្រុកឃុំស្ពានថ្ម ។
ជីទូតមួយពិតពូជចិត្តល្អ
បង្កកើតមកជាខ្ញុំបាទ ។
ច្រើនចេះសាស្ត្រចាំក្បួនខ្នាត
រូបរាងច្រើនស្អាតគ្មានគស្អប់ ។
គិតក្រែងសាសនាប្រែត្រលប់
សន្មតថាចប់ម៉្លេះអែងហោង។

អ្នកព្រះភិរម្យភាសា អ៊ឹ ហៅឯង